

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812200535
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2012:6812200535.3

Uznesenie

Okresný súd Revúca v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803 právne zastúpeného Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, 851 01 Bratislava proti žalovanému: Z. B., N.. XX.XX.XXXX, A. XX P. T., B. XX XNF T., M. A. o zaplatenie 90,42 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Nie je daná právomoc Okresného súdu Revúca na prejednanie žaloby.

II. Konanie zastavuje.

III. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Vracia žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu Tomáš Kušnir, s.r.o. súdny poplatok v sume 16,50 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd dňa 27.01.2012 sa žalobca domáhal na žalovanom, ktorý má evidovaný trvalý pobyt na území SR zaplatenia čiastky 90,42 € s príslušenstvom, a to ako nezaplatenej sumy poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Vzhľadom na to, že vo veci je miestom skutočného bydliska žalovaného daný cudzí prvok, musel sa súd primárne zaoberať svojou právomocou v zmysle Nariadenia Brusel I. (Nariadenie Rady č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach).

Na aplikáciu nariadenia je nevyhnutné, aby bol spor, o ktorom sa vedie konanie, sporom s medzinárodným prvkom, pretože Nariadenie Brusel I. bolo výslovne prijaté ako opatrenie v oblasti súdnej spolupráce v občianskych veciach s cudzím prvkom v zmysle čl. 65 písm.a/ tretia zarážka ZES. Medzinárodný prvok je v predmetnom spore daný tým, že žalovaný má bydlisko mimo územie SR.

Pre aplikáciu Nariadenia Brusel I. (ďalej len nariadenie) je splnená aj podmienka teritoriálnej pôsobnosti, keďže toto nariadenie sa aplikuje v členských štátoch EÚ.

Splnená je aj podmienka časovej pôsobnosti, pretože spor začal v čase keď SR a Veľká Británia už boli členmi EÚ.

Zároveň je splnená aj podmienka vecnej pôsobnosti nariadenia, pretože ide o spor týkajúci sa porušenia povinností v oblasti občianskeho práva, konkrétne ide o spor zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa Oddielu 1. čl. 2 ods.1 Nariadenia ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa Oddielu 1. čl. 3 ods.1 Nariadenia osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa Oddielu 4. čl. 15 bod 1. písm.b) nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide zmluvu o úvere splatnom v splátkach.

Podľa čl. 16 ods.2 nariadenia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Nariadenie v rozsahu svojej pôsobnosti teda nahrádza ustanovenia o miestnej príslušnosti uvedené v Občianskom súdnom poriadku.

V zmysle článku 59 ods. 1 nariadenia súd konajúci vo veci posudzuje otázku či má žalovaný bydlisko v štáte, v ktorom pôsobí, podľa svojho vnútroštátneho práva. Slovenská doktrína a prax obdobne ako aj česká vychádza z definície bydliska používanej na účely § 85 O.s.p. Pod bydliskom osoby sa tak rozumie miesto, v ktorom sa fyzická osoba zdržuje v úmysle zdržovať sa tam trvalo. Na existenciu tohto úmyslu je možné usudzovať z vonkajších okolností, napr. miesto v ktorom má osoba svoju rodinu a ak nemá rodinu, miesto v ktorom vykonáva svoje povolanie, za predpokladu že tam má tiež byť. Bydlisko tak nie je závislé od evidencie osoby v registri obyvateľstva, trvalý pobyt môže byť považovaný len za jeden z ukazovateľov, že osoba má v danom mieste bydlisko. Z uvedeného je teda zrejmé, že slovenské právo chápe pojem bydlisko ako miesto faktického pobytu fyzickej osoby v spojení s jej úmyslom sa tam trvalo zdržiavať.

Pokiaľ ide o možnosť súdu skúmať otázku medzinárodnej právomoci, súd tak môže urobiť a) na námietku účastníka a b) ex offio iba v dvoch prípadoch: 1. v zmysle čl. 25 ak sa koná o nároku, ktorého podstatou je vec patriaca do výlučnej právomoci súdov iného členského štátu podľa článku 22; 2. v zmysle čl. 26, ktorý upravuje povinnosť súdu preskúmať svoju príslušnosť v prípade, keď pred ním žalovaná osoba s bydliskom v členskom štáte sa konania nezúčastňuje (napr. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občianský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, časť Európske medzinárodné právo procesné spracovaná JUDr. Pavlom Simonom).

Podľa Čl. 26 ods.1 nariadenia ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Súdu sú známe nepresnosti v preklade uvedeného čl. 26 ods.1 nariadenia. ESD pritom v rozsudku vo veci Danvoern Production A/S v. Schuhfabriken Otterbeck GmbH & Co. (C-314/93) uzavrel, že pri aplikácii Bruselského dohovoru o právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, ktorý je predchodcom nariadenia Brusel I., je povinnosťou procesného súdu prihliadať ku všetkým jazykovým verziám Dohovoru, ktoré sú si všetky rovnocenné.

Vedený uvedenou úvahou ESD, pristúpil súd k porovnaniu slovenského znenia čl. 26 ods.1 so znením anglickým, ktoré znie: Where a defendant domiciled in one Member State is sued in a court of another Member State and does not enter an appearance

Anglický termín „enter an appearance“ označuje úkon žalovaného poukazujúci na jeho úmysel sa v žalobe uvedenému nároku brániť vecne. Neoznačuje tú skutočnosť, že by sa žalovaný musel k súdu dostaviť resp. že by sa musel dostaviť k súdom nariadenému ústnemu konaniu.

Obdobne vyznieva aj nemecké znenie.

Z uvedeného je potom zrejmé, že čl. 26 ods.1 nariadenia sa vzťahuje na situáciu, keď je žalovanému s bydliskom v jednom členskom štáte doručená žaloba (v konaní prebiehajúcom pred súdom iného členského štátu) a on na ňu nijako nereaguje. Naproti tomu z neho nevyplýva povinnosť súdu nariadiť vo veci ústne konanie a až následne na základe toho, či sa žalovaný k nemu dostaví alebo nie, skúmať svoju medzinárodnú právomoc.

Z výsledkov šetrenia bydliska žalovaného vyplynulo, že tento aj s rodinou pracuje a žije v Anglicku (správa OO PZ Jelšava zo dňa 23.11.2011 + oznámenie svokra žalovaného L. B.).

Žaloba bola žalovanému doručená na vyjadrenie na adresu uvedenú v záhlaví tohto rozhodnutia dňa 27.07.2012 a tento na ňu nijakým spôsobom nereagoval.

Podľa súdnej praxe bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že žalovaný má bydlisko na území členského štátu, v ktorom je žalovaný a že tým pádom je v spore s medzinárodným prvkom, v ktorom sa medzinárodná právomoc riadi pravidlami Nariadenia Brusel I, príslušný súd tohto členského štátu, znáša žalobca.

Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nariadenie smeruje predovšetkým k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo žalovaného byť žalovaný pred vhodným súdom. Tým je v zmysle čl. 2 nariadenia súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. V režime Nariadenia má právo žalovaného v konaní sa účinne brániť prednosť pred právom žalobcu na súdnu ochranu (napr. ESD C-125/79 Denilauler v. Couchet Erérers, C - 474/93, C - 166/80).

Súd teda robí záver, že žalobca nepreukázal, že žalovaný mal v čase začatia konania bydlisko na území SR a podľa zistených skutočností možno uzavrieť, že bydlisko žalovaný na území SR, tak ako to má na mysli Nariadenie Brusel I. nemá ale jeho bydliskom je územie Veľkej Británie (úplne identický záver procesný súd urobil už v rozhodnutí sp. zn. 6C/24/2012).

Podľa § 103 O.s.p. - kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods.1 O.s.p - ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania

príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Vzhľadom na to, že nedostatok medzinárodnej právomoci súdu je neodstrániteľnou prekážkou konania, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods.1 písm.c) O.s.p. pretože nezistil u žalobcu zavinenie na zastavení konania, nakoľko tento nemohol vedieť, že žalovaný sa v mieste registrovaného bydliska dlhodobo nezdržuje.

O vrátení súdneho poplatku rozhodol súd podľa § 11 ods.1 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého poplatok sa taktiež vráti, ak súd vráti návrh navrhovateľovi pre nedostatok právomoci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)